

LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMO KONTROLIERIUS

PAŽYMA DĖL X SKUNDO PRIEŠ LIETUVOS BANKĄ

2016-02-04 Nr. 4D-2015/1-801
Vilnius

I. SKUNDO ESMĖ

1. Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierius gavo X (toliau vadinama - pareiškėjas) skundą dėl Lietuvos banko (toliau vadinama – ir Bankas) pareigūnų veiksmų (neveikimo), atsisakant nagrinėti Lietuvos Respublikos konkurencijos tarybos 2015-05-19 raštu Nr. (5.4.-36)6V-1146 Bankui persiūtą pareiškėjo skundą ir įvertinti A AB Lietuvos skyriaus darbuotojų galimai padarytus pažeidimus.

2. Pareiškėjas skunde nurodo:

2.1. „[...] Konkurencijos taryba, gavusi mano prašymą išnagrinėti ir pateikti išvadą dėl A AB Lietuvos skyriaus veiksmų, mano prašymą parsiantė nagrinėti [Bankui], nes tai priklauso [Banko] kompetencijai, taip nurodo Konkurencijos taryba [...]“ (šios ir kitų citatų kalba netaisyta).

2.2. „2015-05-29 dieną gavau atsakymą iš Lietuvos banko Priežiūros tarnybos Finansinių paslaugų ir rinkų priežiūros departamento atsakymą dėl mano kreipimosi [...]. Jame nurodoma, kad [Bankas] atsisako nagrinėti persiūtą jiems prašymą. Nurodoma atsisakymo priežastis visiškai nesuprantama ir net klaidinanti. [Bankas] nurodo, kad šiuo metu teisme yra nagrinėjamas ginčas tarp manęs ir A AB, tačiau net neįsigilinant, koks ginčas yra nagrinėjamas, [Bankas] atsisako nagrinėti mano prašymą.

2.3. „[...] teisme nagrinėjamas ginčas tarp manęs ir A AB visiškai nieko bendro neturi su parašyme pateikta informacija, kurią prašiau išnagrinėti ir pateikti išvadą. [...] teismas šių klausimų net nenagrinėjo ir nenagrinės, nes tai nesusiję su nagrinėjamu ginču ir nieko bendro neturi. Teismas net neprijungė šios informacijos, teigdamas, kad tai nesusiję su šia byla ir pažymėjo, kad šiems klausimams turi būti pateiktas atskiras ieškinys teismui nagrinėti. Taip pat teismas pasiūlė prieš teikiant naują atskirą ieškinį išnaudoti visas įmanomas taikaus susitarimo galimybes, kreipiantis tiesiai į A AB, Valstybinę vartotojų teisių apsaugos tarnybą, Konkurencijos tarybą ir [Banką]. [...]“

2.4. „[...] [Bankas] pateiktame rašte net nenurodo apie galimybę apskūsti [Banko] sprendimą nenagrinėti prašymo. Mano manymu, tai [Banko] prievolė, kuri yra LR viešojo administravimo įstatyme aiškiai apibrėžta. [...]“

2.5. „Nuo pat 2015-05-29 dienos iki 2015-06-03 dienos ištaisai mėginau susisiekti telefonu [...], rašiau elektroninius laiškus [...], bet taip nei karto nepavyko pakalbėti telefonu, nei karto neatskambino, nors atsiliepusi referentė daug kartų kartojo, kad viskas perduota, visi informuoti ir tuoj pat atskambins. Taip pat negavau jokio atsakymo ir į elektroninius laiškus. [...]“

3. Pareiškėjas skunde Seimo kontrolieriaus prašo: „[...] ištirti [Banko] veiksmus ir įvertinti, ar jie laikosi įstatymų, teisės ir norminių aktų. Ar nepažeidžia [pareiškėjo] ir kitų LR piliečių teisių. Ir įpareigoti [Banką] pateikti išvadą dėl A AB veiksmų teisėtumo.“

4. Su skundu pateikta:

4.1. **Ieškovo (pareiškėjo) 2014-10-28 patikslintas ieškinys „Dėl kreditavimo sutarties nutraukimo pripažinimo negaliojančiu su prašymu dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo“ Vilniaus miesto apylinkės teismui (kopija), kuriame, be kita ko, nurodyta:**

4.1.1. Ieškovas X su [A] 2008-08-08 sudarė kreditavimo sutartį Nr. BK 08/08/16SV, kuri buvo skirta šeimos gyvenamajam būstui įsigyti. Ieškovas už jam skirtą pinigų sumą įsigijo 86,31 kv. ploto butą, esantį adresu [...], unikalus Nr. [...] ir 1/145 dalies automobilių stovėjimo aikštelės iš 5521, 40 kv. m. ploto, unikalus Nr. [...], esančią [...].“

4.1.2. „Ieškovas sudarytą sutartį vykdė, tačiau visiškai atsitiktinai sužinojo, jog atsakovas [A] 2013-11-13 nepagrįstai ir neteisėtai nutraukė kreditavimo sutartį dėl eilinės įmokos vėlavimo, net tinkamai nebandydamas susitarti su ieškovu ir nebandydamas išsaugoti sutartį, kas yra jo pareiga. Tas ieškovui tapo žinoma tik gavus antstolio D pranešimą vykdomojoje byloje [...]. [...]. [A] ieškovui nebuvo siuntęs jokių pranešimų, įspėjimų, raginimų ar informacijos apie vykdomą procesą, todėl ieškovas sutartį vykdė toliau ir mokėjo nustatytas mėnesines įmokas. Šį faktą ieškovas sužinojo tik iš antstolio, kuris atliko turto vertinimo procedūrą, taip pat atsiuntė 2014-07-23 patvarkymą dėl ekspertizės turto vertei nustatyti išvadų Nr. 50 8 2014 07 23 84/14-1H. Ieškovas, tik sužinojęs apie nutrauktą kreditavimo sutartį, nedelsiant kreipėsi į banką su prašymu dėl informacijos pateikimo [...]. Deja, bankas visiškai nebendradarbiavo su ieškovu, neteikė jokios informacijos ir neatsakė į pateiktus klausimus. [...].“

4.1.3. „[...] sutartis buvo nutraukta nepagrįstai ir nesant esminių sutarties sąlygų pažeidimų, nes pirmiausia prievolės faktiškas ir pažadėtas atotrūkis yra kiek galima minimalus, nes jeigu ir buvo kažkoks nežymus vėlavimas, jis buvo labai menkas praleidžiant vieną ar dalinę įmoką. Sutartis buvo vykdoma toliau, mokant įmokas ir jokių pranešimų ar įspėjimų apie sutarties pažeidimus ar nevykdymą ieškovas negavo. Svarbu paminėti, kad bankas nurodo taip klaidindamas teismą netinkamus duomenis savo 2014-08-27 atskirajame skunde, kad kredito sutartis buvo nutraukta po beveik 7 mėn. iš eilės mokėjimų grafiko pažeidimo, t. y. 2013-10-13. Tačiau atsakovas į bylą pateikia duomenis, iš kurių puikiai matyti, kad per šiuos 7 mėn. įmokos bankui buvo mokamos atitinkamai, nieko nepažeidžiant, pažymint, kad šie mokėjimai buvo atlikti iš B sąskaitos: [...]. [...] bankas manipuliuoja susidariusia padėtimi, kadangi priėjimą prie sąskaitos ir visų įmokų išklotinės turi tik jis, todėl jų nepateikdamas manipuliuoja faktinėmis aplinkybėmis ir bando pakeisti bylos eigą savo naudai. Šioje situacijoje bankas piktnaudžiauja savo padėtimi ir pažeidžia vartotojo teises nebendradarbiaudamas bei pateikdamas realybės neatitinkančius faktus ir nepateikdamas realios išklotinės sąskaitos, į kurią buvo mokamos visos ieškovo įmokos [...].“

4.1.4. „[...] [A] nurodoma ieškovo įsiskolinimo suma yra 7694,50 CHF, t. y. vadovaujantis dabartiniu 2,8548 Lt kursu, suma litais yra 21966,26 Lt, tačiau jeigu pažvelgsime į ieškovo pateiktus mokėjimo išrašus, jis per banko nurodomą laikotarpį sumokėjo 28700,00 Lt. Taigi, nėra suprantama, kaip susidarė įsiskolinimas, jeigu pagal pateiktus mokėjimo įrodymus ieškovas sumokėjo netgi daugiau nei [A] nurodo savo vienašališkame sutarties nutraukimo pranešime. [...]. Nors atsakovas nurodo, kad ieškovas neva nebevykdo įsipareigojimų, tačiau, kaip nurodyta aukščiau, ieškovas įsipareigojimus vykdė, paskutinė įmoka atlikta 2014-05-23 (4000,00 Lt), o mokėjimų nebeatlieka tik todėl, kad atsakovas neteisėtai nutraukė sutartį ir net neteikia informacijos apie tai, kokie įsipareigojimai yra padengti, koku būdu, kiek užskaityta paskolos, palūkanų, kiek delspinigių ir pan. [...].“

4.1.5. „[...] nežymus vėlavimas sumokėti eilinę įmoką tikrai negalėjo įtakoti banko padėties, juo labiau, kad pati kreditavimo sutartis buvo sudaryta 2008 m. ir ji buvo vykdoma pagal nustatytas sąlygas, todėl nedidelis vienos eilinės įmokos vėlavimas tikrai negalėjo turėti svarbios įtakos banko kreditoriniams interesams. [...] Svarbu pažymėti, kad banko padėtis tikrai negalėjo pakisti, kadangi šalia vėlavimo ieškovui turėjo būti priskaičiuoti ir delspinigiai už vėlavimą, o jis sutartį vykdė ir toliau ir visas nustatytas įmokas bankui mokėjo, todėl buvo sumokėti delspinigiai. [...]. [...] banko

2014-08-14 atskirajame skunde nurodomi delspinigiai atsirado ne dėl ieškovo kaltės, t. y. dėl vėlavimo sumokėti įmokas, o dėl įmokų įskaitymo tvarkos. [...] vėlavimas nebuvo nuolatinis, sistemingas ar tyčinis vengimas mokėti įmokas. [...] ieškovas turėjo sveikatos problemų, tai patvirtina 2014-09-09 gydytojo išrašas, [kuriuo] patvirtinama, kad ieškovas susidūrė su sveikatos problemomis. Dėl šių susidariusių sveikatos problemų, ieškovas įmokas buvo pavedęs mokėti kitam asmeniui, tačiau jis, deja, to tinkamai neatliko. Taigi, šis vėlavimas atsirado netyčia ir nenorint to bei nepageidaujant, todėl čia negalime įžvelgti tyčinės ar sunkios kaltės, o tik neatsargumą, kuris atsirado dėl ieškovo sveikatos problemų. Ieškovas neginčija, kad pažeidė sutartį, tačiau tai padarė dėl svarbių ir nenuginčijamų priežasčių. Taigi, ieškovo kaltė jei ir buvo, tai buvo labai nedidelė. [...].“

4.1.6. „Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnybos komisija savo pateiktoje išvadoje dėl nagrinėjamo atvejo taip pat pripažino, kad sudaryta kreditavimo sutartis nustato neproporcingai didelę vartotojo civilinę atsakomybę už sutartinių įsipareigojimų nevykdymą ar netinkamą vykdymą [...]. Tarnybos komisijos manymu, vertinamos sutartys yra sudarytos maždaug 30 metų laikotarpiui, kredito sumos yra didelės. Atsižvelgiant į tai, vienašališkas sutarties nutraukimas reikalaujant grąžinti visą suteiktą kreditą prieš terminą kartu su mokėtinomis palūkanomis ir kitais mokesčiais, jei kredito gavėjas sutartyje nustatytais terminais negrąžina bankui bent vienos kredito dalies, nepagrįstai ap sunkina vartotoją, kaip silpnąją sutarties pusę, taip pažeisdamas vartotojo ekonominius interesus [...]. Taigi, sutartis su ieškovu buvo nutraukta nepagrįstai ir sutarties esminės sąlygos nebuvo pažeistos, banko veiksmai buvo neteisėti ir nepagrįsti, nes didelis įsiskolinimas nesudarė, o buvo pavėluota sumokėti tik labai nedidelė dalis įmokų, kurių bankas savo veiksmis pervertina. [...].“

4.1.7. **„Vadovaudamiesi ieškinyje išdėstytais argumentais ir Lietuvos Respublikos CPK 259, 270 str., teismo prašome:**

1. Išreikalauti iš [A] informaciją apie gautų įmokų pagal kreditavimo sutartį detalią informaciją laikotarpiu nuo 2011-10-01 iki 2014-06-01 dienos, kur tiksliai matoma kiekviena gauta įmoka į sąskaitą [...]. Pareikalauti, kad bankas pateiktų visus dokumentus [...] bei raginimus, susijusius su sutarties pirmalaikiu nutraukimu, taip pat, kad pateiktų visus dokumentus, įskaitant ir telefoninių pokalbių įrašus [...] su tai patvirtinančiais dokumentais, kad ieškovas juos gavo [...]. Išreikalauti, kad bankas pateiktų visus dokumentus [...] bei raginimus kredito sutarties laiduotojui/įkeisto turto savininkei C [...], susijusius su sutarties pirmalaikiu nutraukimu. Taipogi, pateikti visus dokumentus, įskaitant ir telefoninių įrašų pokalbius [...] su tai patvirtinančiais dokumentais, kad trečiasis asmuo juos gavo [...].

2. Vadovaujantis LR CPK 47 str. 1 d., prašome C įtraukti proceso dalyviu byloje.

3. Vadovaujantis LR CPK 49 str., prašome Valstybinę vartotojų teisių apsaugos tarnybą įtraukti proceso dalyviu byloje su tikslu, kad pateikti išvadą šioje byloje, kiek tai susiję su viešojo intereso gynimu.

4. Pripažinti neteisėtu ir negaliojančiu [A] kreditavimo sutarties Nr. BK 08/08/16SV su X nutraukimą.

5. Priteisti bylinėjimo išlaidas [...].

6. Pritaikyti laikinąsias apsaugos priemones ir sustabdyti antstolio D išieškojimo procesą pagal [A] 2014-01-15 pateiktą Vilniaus m. 2 -jo notarų biuro 2014-01-02 išduotą vykdomąjį įrašą Nr. 1 - 11 dėl 1 139 919, 73 Lt skolos bei 16 proc. metinių palūkanų išieškojimo iš skolininko X [...].“

4.2. **Vilniaus miesto apylinkės teismo 2015-03-09 nutartyje civilinėje byloje Nr. [...] (kopija), be kita ko, nurodyta:**

4.2.1. „Vilniaus miesto apylinkės teismo teisėjas E, rašytinio proceso tvarka, išnagrinėjęs ieškovo X prašymą dėl išvadą teikiančios institucijos - Lietuvos banko, įtraukimo ir išvados pateikimo, civilinėje byloje pagal ieškovo X ieškinį atsakovui [A], [...], nustatė: ieškovas kreipėsi į

teismą su ieškiniu, paišydamas pripažinti neteisėtu ir negaliojančiu [A] kreditavimo sutarties Nr. BK 08/08/16SV su X nutraukimą, priteisti bylinėjimosi išlaidas. Teisme gautas ieškovo prašymas įpareigoti Lietuvos banką pateikti išvadą dėl atsakovo [A] veiksmų, apskaičiuojant likusią skolos dalį - palūkanas, konvertuojant valiutą (ir kt.) bei suformulavo klausimus į kuriuos, ieškovo įsitikinimu, Lietuvos bankas turėtų atsakyti.“

4.2.2. „Prašymas dėl išvadą teikiančios institucijos įtraukimo į bylos nagrinėjimą tenkintinas. Lietuvos bankas pagal jam priskirtą kompetenciją atlieka komercinių bankų priežiūrą [...], todėl siekiant įvykdyti teisės aktais jam pavestas pareigas bei visapusiškai ir teisingai išnagrinėti bylą, įvertinus ir tai, kad ginčas kilo iš vartojimo teisinių santykių, Lietuvos bankas įtraukiamas į bylos nagrinėjimą kaip išvadą teikianti institucija (CPK 49 straipsnio 3 dalis).“

4.2.3. „Iš ieškovo pateikto klausimų Lietuvos bankui sąrašo, matyti, kad ieškovas kelia ieškovo nesumokėtos skolos dalies, paskaičiuotų palūkanų, apskaičiavimo pagrįstumo klausimus, taip pat įmokų mokėjimo, valiutos konvertavimo ir kitus klausimus. Teismu vertinimu, ieškovo nurodytos aplinkybės - atsakovo paskaičiuotos ieškovo nesumokėtos skolos dalies dydis, palūkanų paskaičiavimas, valiutos konvertavimas, galimybė mokėti įmokas CHF valiuta, skolos skaičiavimo pradžia, gali būti reikšmingos teisingam bylos išnagrinėjimui, todėl Lietuvos bankas įpareigotinas pagal įstatymo jam priskirtą kompetenciją pateikti išvadą dėl pareikšto ieškiniu. [...]“

4.2.4. „Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksu 49 straipsnio 3 dalimi, 290-291 straipsniais, teismas nutaria: įtraukti į bylos nagrinėjimą instituciją teikiančią išvadą byloje - Lietuvos banką [...]. Pateikti išvadą teikiančiai institucijai patikslinto ieškiniu su priedais bei atsiliepimų su priedais kopijas, taip pat ieškovo 2015-03-03 raštą „Dėl klausimų Lietuvos bankui pateikimo“, išaiškinti, kad su kitais byloje esančiais įrodymais išvadą teikianti institucija turi teisę susipažinti atvykusi į teismą.“

4.3. **Lietuvos banko 2015-04-02 raštas Nr. S 2015/(21.10-2101)-12-1517, adresuotas Vilniaus miesto apylinkės teismui (kopija), kuriame, be kita ko, nurodyta:**

4.3.1. „[...] Nagrinėjamu atveju ieškovas X nėra kreipęsis į Lietuvos banką dėl ginčo su A AB nagrinėjimo, dėl to Lietuvos bankas negali pateikti visapusiškos ir išsamios išvados, kurią galėtų pateikti tais atvejais, kai Lietuvos bankas yra išnagrinėjęs vartotojo ir finansų rinkos dalyvio ginčą. Be to, vadovaujantis LBĮ 47 str. 7 d. 4 p., Lietuvos bankas nenagrinėja ginčo, kuris yra nagrinėjamas arba išnagrinėtas teisme – ginčui persikėlus į teismą, tik teismas gali priimti sprendimą dėl vartotojo keliamų reikalavimų tenkinimo. [...]“

4.3.2. „Reikalavimus hipoteka užtikrintai kreditavimo sutarčiai nustato tik civilinius teisinius santykius reguliuojantis Lietuvos Respublikos civilinis kodeksas (toliau – CK), kuris nėra finansų rinką reglamentuojantis teisės aktas ir jo laikymosi Lietuvos bankas neprižiūri. Kitaip tariant, šiuo metu galiojantys įstatymai neįtvirtina imperatyvių reikalavimų dėl hipoteka užtikrintų kreditavimo sutarčių ir nesuteikia galių Lietuvos bankui vertinti ir prižiūrėti CK reguliuojamų bankų hipoteka užtikrintų kreditavimo sutarčių sudarymo, jų vykdymo aplinkybių. [...]“

4.4. **Pareiškėjo 2015-05-13 prašymas, adresuotas Lietuvos Respublikos konkurencijos tarybai (kopija), kuriame nurodyta:**

4.4.1. „Aš, X [...], 2008-08-08 dieną su A B, identifikavimo kodas [...], buveinė [...]. F, kuris Lietuvos Respublikoje veikė per A B Lietuvos skyrių, įmonės kodas [...], buveinė [...], atstovaujamas įgaliotų asmenų, veikiančių pagal Generalinio direktoriaus įsakymą, pasirašiau būsto kreditavimo sutartį Nr. BK 08/08/16/SV.“

4.4.2. „[...] dėl būsto paskolos kreipiausi į kelis bankus, kurie taip pat pateikė savo pasiūlymus. Tačiau dėl skleidžiamos reklamos žiniasklaidoje, A interneto svetainėje [...] ir kituose informaciniuose šaltiniuose, įskaitant ir banko darbuotojus, pasirinkau A.“

4.4.3. „Esminį mano pasirinkimą imti būsto paskolą iš A lėmė lai, kad A reklamavo mažiausias metines palūkanas-maržą, kuri yra taikoma visam paskolos laikotarpiui ir negali būti keičiama jokia atveju, taip kaip ne kartą buvo pasisakiusi Valstybinė vartotojų teisių apsaugos

tarnyba [...], kadangi marža yra pagrindinė sutarties dalis, kuri visiškai įtakoja ekonominį žmogaus apsisprendimą. Esu įsitikinęs, kad tai įtakojo daugybę ir kitų žmonių sprendimų gaunant paskolas, taip A visus kitus bankus galiniai nesąžiningai nukonkuruodamas. [...].“

4.4.4. „Patikėjęs tuo metu skleidžiama reklama ir A „padorumu“ pasirinkau šį banką. Tačiau tik dabar, prabėgus septyniems metams, supratau, kad tapau apgaulingos reklamos auka kaip ir daugelis kitų Lietuvos Respublikos piliečių, kurie patikėjo A reklama, mažiausia marža ir pasinaudojo jo paslaugomis. [...].“

4.4.5. „2008-08-08 būsto kreditavimo sutarties Nr. BK 08/08/16/SV specialiosios dalies punkte 2.9 metinė palūkanų norma: 2.9.1. Marža: yra 0.60 %. 2011-09-29 papildomame susitarime Nr. BKP 11/09/159D prie 2008-08-08 būsto kreditavimo sutarties Nr. BK 08/08/16/SV specialiosios dalies punkte 2.9 metinė palūkanų norma 2.9.1. Marža: padidinama nuo 0.60% iki 0.90 %.”

4.4.6. „Pažymiu, kad apie maržos padidinimą sužinojau tik dabar pradėjus detaliam analizuoti visas įmokas, užskaitas, palūkanas, permokas, grąžinimus ir kitus vykdomosios bylos dokumentus, sutartis [...]. Pažymiu, kad ne mano asmenine iniciatyva buvo pasirašytas papildomas susitarimas Nr. BKP 11/09/159D prie 2008-08-08 būsto kreditavimo sutarties Nr. BK 08/08/16/SV. A Lietuvos skyriaus darbuotojai primygtinai man ją siūlė ir įtikino, kad jokių esminių pakeitimų nebus. Visi žinome, kad esminė sutarties dalis yra marža. [...].“

4.4.7. „Prašau Konkurencijos tarybos pagal savo kompetenciją išnagrinėti prašymą ir pateikti išvadą, ar A nepažeidė konkurencijos ir klaidinančios reklamos įstatymų. Ar sąžiningai konkuravo kitų bankų atžvilgiu, tokia reklama viliodamas klientus, o vėliau pakeisdamas sąlygas, ko pasėkoje patyriau ypač didelę finansinę ir moralinę žalą. [...].“

4.5. Lietuvos Respublikos konkurencijos tarybos 2015-05-19 raštas Nr. (5.4.-36)6V-1146, adresuotas Bankui ir pareiškėjui (kopija), kuriame nurodyta:

4.5.1. „Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba 2015 m. gegužės 14 d. gavo [...] [pareiškėjo] prašymą dėl [A] [...] veiksmų vertinimo.“

4.5.2. „[...] [pareiškėjas] nurodė, jog 2008 m. rugpjūčio 8 d. jis su A pasirašė būsto kreditavimo sutartį Nr. BK 08/08/16/5V (toliau - Kredito sutartis). Anot [pareiškėjo], jo sprendimą sudaryti Kredito sutartį su [A], [...], lėmė tai, kad [A] reklamavo mažiausias metines palūkanas - maržą. Anot [pareiškėjo], marža yra pagrindinė sutarties dalis, kuri įtakoja ekonominį žmogaus apsisprendimą.“

4.5.3. „[...] , kaip nurodo [pareiškėjas], marža yra taikoma visam paskolos laikotarpiui ir negali būti keičiama jokių atveju [...]. Tačiau praėjus 7 (septyneriems) metams paaiškėjo, jog, kaip teigia [pareiškėjas], jis galėjo būti suklaidintas. Anot pareiškėjo, 2008 m. rugpjūčio 8 d. Kredito sutarties specialiosios dalies 2.9.1. punkte numatyta marža pagal 2011 m. rugsėjo 29 d. papildomą susitarimą Nr. BKP 11/09/159D (toliau - Papildomas susitarimas), sudarytą tarp [pareiškėjo ir A], buvo padidinta nuo 0,6 proc. iki 0,9 proc. [...].“

4.5.4. „[...] Konkurencijos taryba susipažinusi su [pareiškėjo] prašyme išdėstytomis aplinkybėmis turi pagrindo įtarti, kad jis yra susijęs su Banko Priežiūros tarnybos kompetencija. Tokia išvada darytina atsižvelgus į tai, kad [pareiškėjas] prašyme dėsto problemą, kuri iš esmės yra susijusi su sutartiniais santykiais, kylančiais iš būsto kredito sutarties bei Papildomo susitarimo, pasirašyto tarp vartotojo ir A.“

4.5.5. „[...] pagal Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 8 straipsnio 2 dalies 2 punktą Lietuvos Bankas atlieka finansų rinkos priežiūrą. Nuo 2012 m. kovo mėn. Lietuvos banko įsteigtas padalinys Priežiūros tarnyba prižiūri komercinius bankus ir kitas kredito bei mokėjimų įstaigas, vertybinių popierių ir draudimo rinkas, nagrinėja vartotojų bei finansų įstaigų ginčus.“

4.5.6. „Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Konkurencijos taryba, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 23 straipsnio 4 dalimi bei Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 8 straipsnio 2 dalies 3 punktu, vartotojo skundą persiunčia nagrinėti Banko

Priežiūros tarnybai.“

4.6. **Banko 2015-05-29 raštas Nr. S 2015/(21.14-2101)-12-2408, adresuotas pareiškėjui ir Advokatu kontorai G (kopija), kuriame nurodyta:**

4.6.1. „[Bankas] [2015-05-19] gavo Lietuvos Respublikos konkurencijos tarybos persiūtą [pareiškėjo] kreipimąsi dėl A AB Lietuvos skyriaus veiksmų, galimai pažeidžiančių [pareiškėjo] teises ir kilusio ginčo nagrinėjimo.“

4.6.2. „[...], atkreiptinas dėmesys į tai, kad [Bankui] pavesta vykdyti Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo (toliau - Lietuvos banko įstatymas) 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytas funkcijas. Be kitų Lietuvos banko įstatymo 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų funkcijų, [Bankas], vadovaudamasis Lietuvos banko įstatymo 47 straipsnio ir Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtinto Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų nagrinėjimo tvarkos aprašo (toliau - Aprašas) nuostatomis, ne teismo tvarka nagrinėja vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčus.“

4.6.3. „[...] pagal Lietuvos banko įstatymo 47 straipsnio 7 dalies 1 punkto ir 4 punkto nuostatas atsisakoma ginčą nagrinėti Lietuvos banke, jeigu Lietuvos bankas neįgalios priimti sprendimo dėl vartotojo kreipimesi nurodyto reikalavimo, taip pat, jeigu ginčas yra nagrinėjamas (išnagrinėtas) teisme.“

4.6.4. „Atsižvelgiant į tai, kad [pareiškėjo] ir A AB Lietuvos skyriaus ginčas šiuo metu yra nagrinėjamas teisme, [Bankas] teisės aktų nėra įgalios nagrinėti [pareiškėjo] ir [A] kilusio ginčo. Kreipimasis į [Banką] dėl ginčo, kuris nagrinėjamas (išnagrinėtas) teisme ar dėl kurio [Bankas] neįgalios priimti sprendimo, laikytinas sąlyga atsisakymui nagrinėti tokį ginčą [Banke].“

II. TYRIMAS IR IŠVADOS

Tyrimui reikšmingos faktinės aplinkybės

5. Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstatymo 19 ir 20 straipsniais, Seimo kontrolierius dėl pareiškėjo skunde nurodytų aplinkybių kreipėsi į **Banką**.

6. **Iš Banko pateiktų paaiškinimų ir dokumentų nustatyta:**

6.1. „[...]. Banke 2015-05-19 elektroniniu paštu [...] buvo gautas iš Konkurencijos tarybos persiūstas pareiškėjo prašymas, adresuotas Konkurencijos tarybai. [...]“

6.2. „Gautą pareiškėjo skundą Banko Priežiūros tarnybos Finansinių paslaugų ir rinkų priežiūros departamento direktorius pavedė įvertinti šio departamento Finansinių paslaugų ginčų nagrinėjimo skyriaus viršininkui, kuris minėtą užduotį atlikti pavedė šio skyriaus vyriausiajai juriskonsultei Aivei Medeišytei bei informavo Finansinių paslaugų ir rinkų priežiūros departamento Finansinių paslaugų priežiūros skyrių apie gautą pareiškėjo skundą. [...]“

6.3. „2015-05-19 buvo gautas iš Konkurencijos tarybos pareiškėjo prašymas, kuriuo iš esmės buvo keliami reikalavimai pateikti išvadą, ar [A] bankas nepažeidė konkurenciją ir klaidinančią reklamą reglamentuojančių nuostatų. Kreipimesi, pateiktame Konkurencijos tarybai, taip pat buvo nurodyta ir apie galimai apgaulės būdu pasirašytą būsto kredito sutarties pakeitimą (pareiškėjui pasirašius sutarties pakeitimą ir nepastebėjus, kad pasikeitė banko marža). Be to, pridedamuose dokumentuose buvo nurodyta, kad ginčas yra sprendžiamas taip pat teisme dėl būsto kredito sutarties nutraukimo pagrįstumo.“

6.4. „2015-05-29 pareiškėjui siųstame atsakyme buvo pateikta informacija, kad Bankas neįgalios nagrinėti pareiškėjo ir [A] banko ginčo ir priimti sprendimo dėl pareiškėjo kreipimesi nurodyto reikalavimo, jeigu ginčas yra nagrinėjamas (išnagrinėtas) teisme. Pagal Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo (toliau - Lietuvos banko įstatymas) 47 straipsnio 7 dalies 1 punkto ir 4 punkto nuostatas, atsisakoma ginčą nagrinėti Lietuvos banke, jeigu Lietuvos bankas

neįgalios priimti sprendimo dėl vartotojo kreipimesi nurodyto reikalavimo, taip pat, jeigu ginčas yra nagrinėjamas (išnagrinėtas) teisme. Atkreiptinas dėmesys, kad šiuo metu teisme yra nagrinėjamas tarp pareiškėjo ir [A] banko iš sutartinių teisinių santykių kilęs ginčas dėl būsto kreditavimo sutarties (kurios sudėtinė dalis - pareiškėjo ginčijamas sutarties pakeitimas) nutraukimo ir su tuo susijusių aplinkybių, tokių, kaip būsto kredito sutarties pakeitimas, šiuo sutarties pakeitimu, pareiškėjo nuomone, apgaulės būdu, atliktas maržos padidinimas. Atsižvelgiant į tai, kad pareiškėjo nurodomi nusiskundimai, susiję su maržos padidinimu, keičiant sutartį, kuri šiuo metu yra nutraukta ir dėl kurios nutraukimo pagrįstumo teisme nagrinėjama byla, yra neatsiejamai susiję su sutarties nutraukimo pagrįstumo vertinimu, dėl visų [A] banko veiksmų, susijusių su sutarties nutraukimu, turėtų pasisakyti būtent šį ginčą nagrinėjantis teismas.“

6.5. „Vadovaudamasis Lietuvos banko įstatymo 47 straipsnio 7 dalies 1 punkto ir 4 punkto nuostatomis, Bankas atsisakė nagrinėti pareiškėjo ir [A] banko kilusį ginčą, kadangi šiuo konkrečiu atveju Bankas teisės aktų nėra įgalios nagrinėti tarp pareiškėjo ir [A] banko kilusio ginčo. [...]“

6.6. „Bankui pavesta vykdyti Lietuvos banko įstatymo 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytas funkcijas. Be kitų Lietuvos banko įstatymo 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų funkcijų, Lietuvos bankas, vadovaudamasis Lietuvos banko įstatymo 47 straipsnio ir Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtinto Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų nagrinėjimo tvarkos aprašo (toliau - Aprašas) nuostatomis, ne teismo tvarka nagrinėja vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčus. Vadovaudamasis Lietuvos banko įstatymo 47 straipsnio 1 dalimi, Lietuvos bankas, be kita ko, nagrinėja ginčus su finansinių paslaugų teikėjais, įskaitant A AB Lietuvos skyrių, todėl šio banko darbuotojų veiksmai galėtų būti vertinami tik per banko, kaip finansų rinkos dalyvio, finansinių paslaugų teikimo ir sutartinių įsipareigojimų vykdymo prizmę ginčo nagrinėjimo ne teismo tvarka metu, bet ne atsietai nuo banko sutartinių įsipareigojimų vartotojui vykdymo. Dėl pareiškėjo skunde minimų aplinkybių, susijusių su banko veiksmais, šio banko darbuotojams galimai apgaulės būdu atlikus sutarties pakeitimą, kurį pareiškėjas pasirašė, pažymėtina, kad pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau - Civilinis kodeksas) 1.91 straipsnio 1 dalį, dėl apgaulės sudarytas sandoris gali būti teismo tvarka pripažintas negaliojančiu pagal nukentėjusiojo ieškinį. Todėl sutarties pakeitimo, sudaryto tarp pareiškėjo ir banko, pripažinimas negaliojančiu galėjo būti sprendžiamas teisme pagal pareiškėjo ieškinį. Nepaisant to, kad pagal pareiškėjo pateiktą informaciją ginčas, kilęs dėl sutarties (kurios sudėtinė dalis yra sutarties pakeitimas) nutraukimo pagrįstumo jau sprendžiamas teisme, vadovaujantis Civilinio kodekso 1.91 straipsnio nuostatomis, pareiškėjo skunde išdėstytos aplinkybės ir kilusio ginčo nagrinėjimas nebūtų patekęs į Lietuvos banko įstatymo 47 straipsnyje reglamentuotą Lietuvos banko kompetencijai priskirtą sritį, kadangi tokio klausimo nagrinėjimas yra teismo prerogatyva. [...]“

6.7. „Kartu su 2015-05-19 Banke gautame pareiškėjo skunde, kuriuo iš esmės buvo keliamas reikalavimas pateikti išvadą, ar [A] bankas nepažeidė konkurenciją ir klaidinančią reklamą reglamentuojančių nuostatų, pridedamuose dokumentuose buvo nurodyta, kad ginčas yra sprendžiamas taip pat teisme dėl būsto kredito sutarties, kurios sudėtinė dalimi yra pareiškėjo ginčijamas sutarties pakeitimas, nutraukimo pagrįstumo. Pareiškėjas 2015-05-13 prašyme, adresuotame Bankui, kėlė galimai apgaulės būdu atlikto sutarties pakeitimo klausimą ir nurodė, kad atsakymas reikalingas teisminiam procesui, atsižvelgiant į tai, kad su [A] banku vyksta bylinėjimasis teisme dėl neteisėto būsto kreditavimo sutarties nutraukimo. Pareiškėjas paprašė atsakymą pateikti jam ir advokatų kontorai G ne vėliau kaip likus penkioms dienoms iki teismo posėdžio, kuris įvyks 2015-05-26. Atsižvelgdamas į šią, kartu su pareiškėjo prašymu persiūtą ir pareiškėjo nurodytą informaciją, Bankas 2015-05-29 rašte Nr. S 20157(21.14-2101)-12-2408 nurodė, kad pareiškėjo ir [A] banko ginčas šiuo metu yra nagrinėjamas teisme. Tuo remiantis nebuvo pagrindo abejoti Konkurencijos tarybos siųstuose prieduose paties pareiškėjo pateikta informacija. [...]“

6.8. „Atsižvelgdamas į tai, [...], kad sutartis, kurią norėtų ginčyti pareiškėjas, yra nutraukta ir dėl jos nutraukimo pagrįstumo ginčas yra sprendžiamas teisme bei kad tokio sutarties pakeitimo pagrįstumo klausimas, vadovaujantis Civilinio kodekso 1.91 straipsnio 1 dalimi, būtų priskirtinas teismo kompetencijai, Bankas nesikreipė tarnybine tvarka į teismą dėl papildomos informacijos gavimo. Teisės aktai, reglamentuojantys vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų nagrinėjimo tvarką (Lietuvos banko įstatymas, Aprašas), tokios pareigos Bankui nenumato. [...]“

6.9. „[...] 2015-05-19 gautame pareiškėjo prašyme iš esmės buvo keliamas reikalavimas pateikti išvadą, ar [A] bankas nepažeidė konkurenciją ir klaidinančią reklamą reglamentuojančių nuostatų. Kreipimesi, pateiktame Konkurencijos tarybai, taip pat buvo nurodyta ir apie galimai apgaulės būdu pasirašytą būsto kredito sutarties pakeitimą (pareiškėjui 2011-09-29 pasirašius ir tik 2015 m. pastebėjus, kad pasikeitė banko marža). Be to, pridedamuose dokumentuose buvo nurodyta, kad ginčas yra sprendžiamas taip pat teisme dėl būsto kredito sutarties, kurios pakeitimo pagrįstumą ginčija pareiškėjas, nutraukimo pagrįstumo. ***Teismas, vertindamas sutarties nutraukimo pagrįstumą, pripažindamas, kad sutartis buvo nutraukta pagrįstai, tuo pačiu nekvestionuotų ir atlikto sutarties pakeitimo pagrįstumo. Priešingu atveju, teismas, nustatęs, kad sutarties nutraukimas buvo nepagrįstas, pripažintų, kad sutartis, kartu su sutarties pakeitimu, turi galioti, tuomet pareiškėjas turėtų teisę kreiptis į teismą dėl sutarties pakeitimo pripažinimo negaliojančiu, vadovaudamasis Civilinio kodekso 1.91 straipsnio 1 dalimi.*** Kol sutarties nutraukimo pagrįstumo klausimas nėra išspręstas, nėra aišku, ar sutartis kartu su sutarties pakeitimu liks galioti ar ne, todėl bet kuriuo atveju yra reikalingas teismo sprendimas. Banko nuomone, atsižvelgiant į tai, kad ***pareiškėjo nurodomi nusiskundimai, susiję su maržos padidinimu***, keičiant sutartį, kuri šiuo metu yra nutraukta ir dėl kurios nutraukimo pagrįstumo teisme nagrinėjama byla, ***yra neatsiejamai susiję su sutarties nutraukimo pagrįstumo vertinimu***, dėl visų [A] banko veiksmų, susijusių su sutarties nutraukimu, turėtų pasisakyti būtent šį ginčą nagrinėjantis teismas.“

6.10. „[...] ***reikalavimas pateikti išvadą, ar [A] bankas nepažeidė konkurenciją ir klaidinančią reklamą reglamentuojančių nuostatų, nėra priskirtinas Banko kompetencijai pagal Lietuvos banko 8 straipsnio 1 ir 2 dalyse ir 47 straipsnyje įtvirtintas nuostatas.*** [...]“

6.11. „2015-05-29 pareiškėjas kreipėsi į Lietuvos banką elektroniniu paštu, nurodydamas, kad nesutinka su pateiktu atsakymu. 2015-06-02 buvo gauti ir užregistruoti pareiškėjo elektroniniai laišakai, kuriuose pakartotinai nurodytas nesutikimas su pateiktu atsakymu ir išdėstyta nuomonė, kad Bankas galimai pažeidė Lietuvos Respublikos Viešojo administravimo įstatymo (toliau - Viešojo administravimo įstatymas) 23 ir 34 straipsnių nuostatas. Pagal Viešojo administravimo įstatymo nuostatas ir jų taikymo sritį, Bankui teikiamam vartotojo kreipimuisi dėl ginčo nagrinėjimo ir ginčo nagrinėjimui nėra taikomos pareiškėjo nurodytos Viešojo administravimo įstatymo Trečiojo skirsnio nuostatos (įskaitant nuostatas, reglamentuojančias skundų persiuntimą ir sprendimo apskundimo tvarkos nurodymą), kadangi šiuo atveju pareiškėjo kreipimasis buvo susijęs su ginču, kilusiu tarp pareiškėjo ir banko, kuriam taikomos būtent Lietuvos banko įstatymo 47 straipsnio ir Aprašo nuostatos. Atsižvelgiant į tai, kad šiuo konkrečiu atveju Bankas teisės aktų nebuvo įgaliotas nagrinėti pareiškėjo ir [A] banko kilusio ginčo, Bankas pagrįstai nesivadovavo Viešojo administravimo nuostatomis, o vadovaudamasis būtent Lietuvos banko įstatymo ir Aprašo nuostatomis, atsisakė nagrinėti tokį ginčą Banke. [...]“

6.12. „Bankas, gavęs 2015-05-19 pareiškėjo kreipimąsi, 2015-05-29 raštu Nr. S 2015/(21.14-2101)-12-2408 pateikė atsakymą. Pareiškėjas tą pačią gegužės 29 dieną elektroniniu paštu kreipėsi į Banką (elektroniniu paštu, [...]), nurodydamas, kad nesutinka su pateiktu atsakymu. Prieš Bankui pateikiant pareiškėjui atsakymą, tą pačią dieną buvo gautas pareiškėjo skambutis ir telefonu plačiau paaiškinta jam siųstame 2015-05-29 rašte pateikta informacija. 2015-06-02 buvo gauti (siųsti elektroniniu paštu [...]) ir užregistruoti pareiškėjo elektroniniai laišakai, kuriuose pakartotinai nurodytas nesutikimas su pateiktu atsakymu ir nuomonė, jog Bankas galimai pažeidė Viešojo administravimo įstatymo nuostatas.“

6.13. „Lietuvos banko Priežiūros tarnybos Finansinių paslaugų ir rinkų priežiūros departamento direktorius į elektroniniu paštu gautus kreipimusis atsakyti pavedė Finansinių paslaugų ginčų nagrinėjimo skyriaus vyriausiajai juriskonsultei Aivei Medeišytei. 2015-06-03 Bankas į 2015-05-29 elektroninį laišką ir 2015-06-02 elektronus laiškus parengė ir pareiškėjui išsiuntė išsamius atsakymus, kuriuos, tikėtina, pareiškėjas gavo po to, kai 2015-06-03 kreipėsi į Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių. Atsižvelgiant į tai, kad pagal Lietuvos banko valdybos 2014-05-08 nutarimu Nr. 03-76 patvirtintų Asmenų prašymų, skundų, pranešimų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo Lietuvos banke taisyklių 35 punktą, prašymai, skundai ir pranešimai turi būti išnagrinėti per 20 darbo dienų nuo jų gavimo Lietuvos banke dienos, manytina, kad pareiškėjui atsakymai buvo pateikti teisės aktuose nustatytais terminais. [...]“

6.14. „Lietuvos bankui 2015-05-19 gavus pareiškėjo kreipimąsi ir 2015-05-29 raštu pateikus atsakymą, pareiškėjas tą pačią gegužės 29 dieną elektroniniu paštu kreipėsi į Banką (elektroniniu paštu, [...]), nuroydamas, kad nesutinka su pateiktu atsakymu. Prieš Bankui pateikiant pareiškėjui atsakymą, tą pačią dieną (2015-05-29) buvo gautas pareiškėjo skambutis. Finansinių paslaugų ginčų nagrinėjimo skyriaus viršininkas telefonu plačiau paaiškino pareiškėjui siųstame 2015-05-29 rašte pateiktą informaciją bei motyvus, kodėl ginčą atsisakyta nagrinėti bei kad kilusio ginčo nagrinėjimas yra teismo prerogatyva. [...]“

6.15. „Bankas nuolat pagal kompetenciją teisės aktų nustatytais būdais ir tvarka vykdo banko, kaip ir kitų prižiūrimų finansų rinkos dalyvių, veiklos priežiūrą ir gaunamos informacijos pagrindu vertina, ar bankas nepažeidžia teisės aktuose nustatytą saugią ir patikimą bankų veiklą užtikrinančių ir kitų finansų rinką reguliuojančių teisės aktų reikalavimų bei normatyvų, įstatymų nustatytais atvejais ir tvarka taiko poveikio priemones. Bankas, vadovaudamasis Lietuvos banko įstatymo 42 straipsniu, nuolat analizuoja bankų finansinę būklę, vertina jų veiklą, kontroliuoja, kaip vykdomi veiklos riziką ribojantys normatyvai, be to, nuolat inspektuoja ir tikrina bankus (paprastai ne rečiau kaip kartą per metus). Bankas, atlikdamas finansinių paslaugų ir rinkų priežiūrą, visuomet siekia užtikrinti, kad finansinių paslaugų ir priemonių rinkos veiktų skaidriai ir efektyviai, o finansų rinkos dalyviai teiktų paslaugas sąžiningai, teisingai ir profesionaliai. Iš bankų priežiūrą reglamentuojančių įstatymų matyti, kad atliekant bankų priežiūrą Lietuvos bankui nėra keliamas tikslas užtikrinti konkrečių bankų klientų ar jų grupių interesus. Be abejonės, atliekant bankų priežiūrą prisidedama prie banko klientų interesų apsaugos, tačiau, atsižvelgiant į Lietuvos Respublikos bankų įstatymo (toliau - Bankų įstatymas) I straipsnio I dalį (joje nustatyta, kad šio įstatymo tikslas - taip reglamentuoti bankų priežiūrą, kad bankų sistema būtų stabili, patikima, efektyvi ir saugi), kitas bankų priežiūrą apibrėžiančias ir konkrečias su bankų priežiūros funkcijos atlikimu susijusias Lietuvos banko teises ir pareigas nustatančias įstatymų normas (Bankų įstatymo 64, 67, 69, 72, 73 str.), darytina išvada, kad atlikdamas bankų priežiūrą Bankas visų pirma turi siekti išlaikyti bankų sistemos, kartu ir visos finansų sistemos, stabilumą ir patikimumą.“

6.16. „Iš pareiškėjo Konkurencijos tarybai teiktų reikalavimų ir nurodytų aplinkybių matyti, kad pareiškėjas iš esmės kėlė reikalavimus pateikti išvadą, ar [A] bankas nepažeidė konkurenciją ir klaidinančią reklamą reglamentuojančių nuostatų. Kreipimesi, pateiktame Konkurencijos tarybai, taip pat buvo nurodyta ir apie galimai apgaulės būdu pasirašytą būsto kredito sutarties pakeitimą (pareiškėjui sutarties pakeitimo metu nepastebėjus, kad pasikeitė banko marža). Kadangi pagal Lietuvos banko įstatymo 47 straipsnio 7 dalies 1 punkto ir 4 punkto nuostatas, atsisakoma ginčą nagrinėti Lietuvos banke, jeigu Lietuvos bankas neįgaliotas priimti sprendimo dėl vartotojo kreipimesi nurodyto reikalavimo, taip pat, jeigu ginčas yra nagrinėjamas (išnagrinėtas) teisme, šiuo atveju dėl šiame rašte pateiktų argumentų ir motyvų bei teisės aktų reglamentavimo, nėra teisinio pagrindo atlikti pareiškėjo ir banko ginčo nagrinėjimo dėl banko veiksmų, kuriais galėjo būti pažeistos pareiškėjo teisės ar teisėti interesai.“

6.17. **Lietuvos banko 2015-06-03 rašte Nr. S 2015/(21.14-2101)-12-2494, adresuotame pareiškėjui (kopija), nurodyta:**

6.17.1. „Bankas 2015-05-29 ir 2015-06-02 el. paštu gavo Jūsų laiškus, kuriuose nurodote, kad nesutinkate su Banko Jums 2015-05-29 raštu Nr. S 2015/(21.14-2101)-12-2408 pateiktu atsakymu, kuriuo atsisakyta nagrinėti ginčą tuo pagrindu, kad ginčas, kilęs su A AB Lietuvos skyriumi [...], yra nagrinėjamas teisme. Jūsų laiške taip pat nurodyta, kad turite nusiskundimų dėl negautos informacijos apie atsakymo apskundimo tvarką bei dėl to, kad Bankas nepersiuntė Jūsų kreipimosi kompetentingai institucijai ir nesilaikė Viešojo administravimo įstatymo 23 ir 34 straipsniu nuostatu.

6.17.2. „[...] Lietuvos bankas 2015-05-29 raštu Nr. S 2015/(2U4-2101)-12-2408 atsakydamas į Lietuvos Respublikos konkurencijos tarybos (toliau - Taryba) 2015-05-19 persiūtą Jūsų kreipimąsi, informavo Jus, kad Bankas ne teismo tvarka nagrinėja vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčus, vadovaudamasis Lietuvos banko įstatymo 47 straipsnio ir Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtinto Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų nagrinėjimo tvarkos aprašo (toliau - Aprašas) nuostatomis. Šiuo atveju Tarybos persiūstame Jūsų kreipimesi ir juose susijusiuose dokumentuose, kuriais Tarybos prašote pagal kompetenciją išnagrinėti, ar [A] bankas nepažeidė teisės aktų nuostatų, reglamentuojančių konkurenciją ir klaidinančią reklamą, buvo nurodyta, kad tarp Jūsų ir [A] banko yra iš sutartinių teisinių santykių ir sutarties nutraukimo kilęs ginčas, kuris šiuo metu yra nagrinėjamas teisme.“

6.17.3. „Pakartotinai norėtume pažymėti, kad, kaip buvo nurodyta Lietuvos banko 2015-05-29 rašte Nr. S 20157(21.14-2101)42-2408, pagal Lietuvos banko įstatymo 47 straipsnio 7 dalies 1 punkto ir 4 punkto nuostatas, atsisakoma ginčą nagrinėti Banke, jeigu Bankas neįgaliotas priimti sprendimo dėl vartotojo kreipimesi nurodyto reikalavimo, taip pat, jeigu ginčas yra nagrinėjamas (išnagrinėtas) teisme. Vadovaudamasis minėtomis teisės aktų nuostatomis, Bankas atsisakė nagrinėti Jūsų ir [A] banko kilusį ginčą, kadangi šiuo konkrečiu atveju Bankas teisės aktų nėra įgaliotas nagrinėti tarp Jūsų ir [A] banko kilusio ginčo. Atsižvelgiant į tai, kad teismas nagrinėja Jūsų ir [A] banko ginčą dėl būsto kreditavimo sutarties nutraukimo ir su tuo susijusių aplinkybių, tokių, kaip būsto kredito sutarties pakeitimas, maržos padidinimas ir kt., dėl [A] banko veiksmų teisėtumo ir pagrįstumo Jūsų ir banko ginčo atveju turėtų pasisakyti būtent šį ginčą nagrinėjantis teismas. Todėl Bankas nepersiuntė Jūsų Tarybai pateiktame kreipimesi keliamų prašymų kitai kompetentingai institucijai, kadangi šiuo atveju tai yra Jūsų ir [A] banko ginčą nagrinėjančio teismo kompetencija.“

6.17.4. „[...] , papildomai pažymėtina, kad kaip jau buvo nurodyta pirmiau, tarp Jūsų ir banko yra kilęs būtent individualus ginčas, susijęs su būsto kreditavimo sutarties vykdymu ir nutraukimu. Atsižvelgiant į tai, taip pat į Viešojo administravimo įstatymo nuostatas ir jų taikymo sritį, konstatuotina, kad vartotojo kreipimuisi dėl ginčo nagrinėjimo ir ginčo nagrinėjimui nėra taikomos Jūsų nurodytos Viešojo administravimo įstatymo Trečiojo skirsnio nuostatos (įskaitant nuostatas, reglamentuojančias skundų persiuntimą ir sprendimo apskundimo tvarkas nurodymą), kadangi šiuo atveju Jūsų kreipimasis į Tarybą buvo susijęs su ginču, kilusiu tarp Jūsų ir [A] banko, kuris, be kita ko, yra nagrinėjamas šiuo metu teisme. Kaip jau minėjome Jums siųstame rašte, kreipimuisi dėl ginčo nagrinėjimo ir galimam ginčo nagrinėjimui taikomos būtent Lietuvos banko įstatymo 47 straipsnio ir Aprašo nuostatos.“

6.17.5. „Atsižvelgiant į tai, kad Jūsų ir [A] banko ginčas šiuo metu yra nagrinėjimas teisme, atitinkamai į tai, kad šiuo konkrečiu atveju Bankas teisės aktų nėra įgaliotas nagrinėti Jūsų ir banko kilusio ginčo, Bankas pagrįstai nesivadovavo Viešojo administravimo nuostatomis, nenurodė atsakymo apskundimo tvarkos, o vadovavosi Lietuvos banko įstatymo ir Aprašo nuostatomis, bei šį teisės aktų nuostatomis vadovaudamasis atsisakė nagrinėti tokį ginčą Banke.“

Skundo tyrimui reikšmingi teisės aktai

7. Lietuvos Respublikos įstatymai ir kiti teisės aktai:

7.1. **Istatymai:**

7.1.1. *Seimo kontrolierių įstatyme* nustatyta:

12 straipsnis – „1. Seimo kontrolieriai tiria pareiškėjų skundus dėl pareigūnų piktnaudžiavimo, biurokratizmo ar kitaip pažeidžiamų žmogaus teisių ir laisvių viešojo administravimo srityje. [...].“

7.1.2. *Konstitucijoje* nustatyta:

46 straipsnis – „[...] Valstybė gina vartotojo interesus.“

7.1.3. *Lietuvos banko įstatyme* nustatyta:

7 straipsnio 1 dalis – „[...] pagrindinis Lietuvos banko tikslas – palaikyti kainų stabilumą.“

8 straipsnio 2 dalis – „Lietuvos bankas [...]: [...]; 2) atlieka finansų rinkos priežiūrą; 3) ne teismo tvarka nagrinėja vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčus; [...].“

8 straipsnio 4 dalis – „Lietuvos bankas, atlikdamas savo funkcijas ir vykdydamas veiklą, dalyvauja palaikant visos finansų sistemos stabilumą ir patikimumą ir pagal savo kompetenciją imasi atitinkamų priemonių.“

42 straipsnio 1 dalis – „Prižiūrimi finansų rinkos dalyviai yra bankai, užsienio valstybių bankų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje, Centrinė kredito unija, kredito unijos, draudimo įmonės, perdraudimo įmonės, užsienio valstybių draudimo ir perdraudimo įmonių filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje, [...].“

42 straipsnio 2 dalis – „Lietuvos bankas, prižiūrėdamas, kaip prižiūrimi finansų rinkos dalyviai laikosi finansų rinką reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytų reikalavimų: 1) atlieka bankų, užsienio valstybių bankų filialų, įsteigtų Lietuvos Respublikoje, Centrinės kredito unijos, kredito unijų priežiūrą ir kitas Lietuvos Respublikos bankų įstatymo, Lietuvos Respublikos centrinės kredito unijos įstatymo ir Lietuvos Respublikos kredito unijų įstatymo Lietuvos bankui priskirtas funkcijas; [...].“

47 straipsnio 1 dalis – „Lietuvos bankas nagrinėja [...] vartotojų [...] ginčus su draudimo, finansinių paslaugų ir (arba) papildomų investicinių paslaugų teikėjais, kylančius iš finansinių ir (arba) papildomų investicinių paslaugų teikimo, taip pat iš draudimo paslaugų sutarties ar susijusių su ja, jeigu tokiai sutarčiai yra taikytina Lietuvos Respublikos teisė. Lietuvos bankas taip pat nagrinėja vartotojų – Lietuvoje įsteigtų kolektyvinio investavimo subjektų, pensijų fondų dalyvių ginčus su šių subjektų ar fondų valdytojais, kylančius iš dalyvavimo atitinkamame subjekte ar fonde santykių, [...].“

47 straipsnio 3 dalis – „Vartotojas, manantis, kad finansų rinkos dalyvis pažeidė jo teises ar teisėtus interesus, atsirandančius iš sutarčių ar su jais susijusių santykių, turi teisę kreiptis į teismą arba į vartojimo ginčus ne teismo tvarka nagrinėjančią instituciją – Lietuvos banką. Vartotojo kreipimasis į Lietuvos banką neatima vartotojo teisės kreiptis į teismą.“

47 straipsnio 4 dalis – „Vartotojas, manantis, kad finansų rinkos dalyvis pažeidė jo teises ar teisėtus interesus, atsirandančius iš sutarčių ar su jais susijusių santykių, ir ketinantis dėl kilusio ginčo nagrinėjimo kreiptis į Lietuvos banką, prieš kreipdamasis į Lietuvos banką privalo raštu kreiptis į finansų rinkos dalyvį, nurodydamas ginčo aplinkybes ir savo reikalavimą. Finansų rinkos dalyviai vartotojų kreipimuisi nagrinėja neatlygintinai.“

7.1.4. *Lietuvos banko įstatyme (redakcija, galiojusi iki 2016-01-01)* buvo nustatyta:

47 straipsnio 7 dalis – „Lietuvos bankas atsisako nagrinėti vartotojo ginčą su finansų rinkos dalyviu arba nutraukia ginčo nagrinėjimą, jeigu: 1) jis neįgaliotas priimti sprendimo dėl vartotojo kreipimesi nurodyto reikalavimo; [...]; 4) ginčas yra nagrinėjamas (išnagrinėtas) Lietuvos banke ar teisme; [...].“

7.1.5. *Civiliniame kodekse* nustatyta:

1.91 straipsnio 1 dalis – „Dėl apgaulės, smurto, ekonominio spaudimo ar realaus grasinimo arba dėl vienos šalies atstovo piktavališko susitarimo su antrąja šalimi sudarytas sandoris, taip pat sandoris, kurį asmuo dėl susidėjusių aplinkybių buvo priverstas sudaryti labai nenaudingomis sąlygomis, gali būti teismo tvarka pripažintas negaliojančiu pagal nukentėjusiojo ieškinį.“

6.189 straipsnio 1 dalis – „Teisėtai sudaryta ir galiojanti sutartis jos šalims turi įstatymo galią. Sutartis įpareigoja atlikti ne tik tai, kas tiesiogiai joje numatyta, bet ir visa tai, ką lema sutarties esmė arba įstatymai.“

7.1.6. *Viešojo administravimo įstatyme* nustatyta:

23 straipsnio 4 dalis – „Jeigu viešojo administravimo subjektas neturi įgaliojimų priimti administracinės procedūros sprendimą dėl skunde išdėstyto klausimo, jis ne vėliau kaip per 5 darbo dienas perduoda skundą viešojo administravimo subjektui, kuris turi reikiamus įgaliojimus, ir apie tai praneša asmeniui. Jeigu paaiškėja, kad, pradėjus administracinę procedūrą, skundą tuo pačiu klausimu pradėjo nagrinėti ir teismas, administracinė procedūra sustabdoma, kol teismas išnagrinės skundą, ir apie tai pranešama asmeniui.“

41 straipsnis – „Šio įstatymo trečiojo skirsnio nuostatos Valstybės kontrolei, Seimo kontrolieriams, Vyriausybės atstovams apskrityse, kitiems viešojo administravimo subjektams, atliekantiems funkcijas pagal atskiruose įstatymuose ar kituose teisės aktuose nustatytą tvarką, taikomos tiek, kiek jų veiklos priimant sprendimus dėl prašymų ar skundų nenustato jų veiklą reglamentuojantys įstatymai ar kiti teisės aktai.“

7.1.7. *Vartotojų teisių apsaugos įstatyme* nustatyta:

22 straipsnio 1 dalis – „Vartotojų ir pardavėjų, paslaugų teikėjų ginčus vartotojų ginčų sprendimo ne teisme tvarka nagrinėja šios institucijos (toliau – ginčus nagrinėjančios institucijos): [...]; 2) Lietuvos bankas – Lietuvos banko įstatymo numatytais atvejais ir tvarka; [...].“

7.1.8. *Civilinio proceso kodekse* nustatyta:

49 straipsnio 3 dalis – „Valstybės ir savivaldybių institucijos įstatymų numatytais atvejais gali būti teismo įtraukiamos proceso dalyviais arba įstoti į procesą savo iniciatyva, kad duotų išvadą byloje, siekiant įvykdyti jiems pavestas pareigas, jeigu tai yra susiję su viešojo intereso gynimu.“

7.1.9. *Teisės gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų įstatyme* nustatyta:

3 straipsnis – „Įstaigos privalo teikti pareiškėjams informaciją. [...].“

4 straipsnis – „Įstaigos, teikdamos informaciją, vadovaujasi šiais principais: 1) *informacijos išsamumo*, reiškiančio, kad pareiškėjui turi būti pateikta visa pagal teisės aktus teiktina jo prašymo turinį atitinkanti informacija; 2) *tikslumo*, reiškiančio, kad pareiškėjui teikiama informacija turi atitikti įstaigos disponuojamą informaciją; 3) *teisėtumo*, reiškiančio, kad įstaigos veiksmai teikiant informaciją grindžiami šiuo ir kitais įstatymais ar kitais teisės aktais; [...]; 5) *pagalbos*, reiškiančios, kad visuomenei teikiama pagalba pasinaudoti galimybe gauti informaciją.“

13 straipsnio 2 dalis – „Jeigu dalis prašomos informacijos yra toje įstaigoje, į kurią kreipėsi pareiškėjas, ir ją galima pateikti atskirai nuo visos prašomos informacijos, įstaiga informaciją pateikia šio įstatymo nustatyta tvarka; dėl kitos informacijos dalies šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka persiunčia pareiškėjo prašymą įstaigai, kuri ją turi.“

7.1.10. *Konkurencijos įstatyme* nustatyta:

4 straipsnio 1 dalis – „Viešojo administravimo subjektai, įgyvendindami pavestus uždavinius, susijusius su ūkinės veiklos reguliavimu Lietuvos Respublikoje, privalo užtikrinti sąžiningos konkurencijos laisvę.“

15 straipsnio 1 dalis – „Ūkio subjektams draudžiama atlikti bet kuriuos veiksmus, prieštaraujančius ūkinės veiklos sąžiningai praktikai ir geriems papročiams, kai tokie veiksmai gali pakenkti kito ūkio subjekto galimybėms konkuruoti, įskaitant: [...]; 7) reklamos, kuri pagal Lietuvos Respublikos įstatymus laikoma klaidinančia ar neleistina lyginamąja reklama, naudojimą.“

16 straipsnio 4 dalis – „Konkurencijos taryba tiria nesąžiningos konkurencijos veiksmus tik tais atvejais, jeigu šie veiksmai pažeidžia daugelio ūkio subjektų ar vartotojų interesus. Konkurencijos taryba už šiuos veiksmus taiko įstatymų nustatytas sankcijas.“

18 straipsnio 1 dalis – „Konkurencijos taryba: 1) prižiūri, kaip ūkio subjektai, viešojo administravimo subjektai laikosi šio įstatymo nustatytų reikalavimų; [...]; 5) tiria ir nagrinėja šio ir

kitų įstatymų pažeidimus ir taiko pažeidėjams sankcijas įstatymų numatytais atvejais ir tvarka; [...].“

7.1.11. *Reklamos įstatyme* nustatyta:

5 *straipsnis* – „1. Draudžiama naudoti klaidinančią reklamą. 2. Kai sprendžiama, ar reklama yra klaidinanti, atsižvelgiama į jos teisingumą, išsamumą ir pateikimo kriterijus [...].“

19 *straipsnio 1 dalis* – „Šiame įstatyme nustatytų reikalavimų įgyvendinimo priežiūrą, vadovaudamiesi šiuo ir kitais įstatymais, pagal kompetenciją atlieka: 2) Lietuvos Respublikos konkurencijos taryba (toliau – Konkurencijos taryba) – dėl šio įstatymo 5 ir 6 straipsnių nuostatų; [...].“

19 *straipsnio 2 dalis* – „Konkurencijos taryba yra atsakinga už Reglamento (EB) Nr. 2006/2004 taikymą, kiek tai susiję su Konkurencijos tarybos funkcijomis prižiūrint, ar reklama nėra klaidinanti, ir lyginamąją reklamą.“

7.1.12. *Bankų įstatyme* nustatyta:

1 *straipsnio 1 dalis* – „Šio Įstatymo tikslas – reglamentuoti bankų ir užsienio bankų, veikiančių Lietuvos Respublikoje, taip pat jų padalinių steigimo, licencijavimo, veiklos, pabaigos ir pertvarkymo bei priežiūros tvarką, kad bankų sistema būtų stabili, patikima, efektyvi ir saugi.“

7.2. **Kiti teisės aktai:**

7.2.1. Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintame *Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų nagrinėjimo tvarkos apraše (redakcija, galiojusi iki 2015-12-31)* buvo reglamentuojama:

1 *punktas* – „Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų nagrinėjimo tvarkos aprašas (toliau – Aprašas) nustato civilinių ginčų, kylančių tarp vartotojų ir finansų rinkos dalyvių, nurodytų Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo (toliau – Lietuvos banko įstatymas) 47 straipsnio 1 dalyje, nagrinėjimo Lietuvos banke tvarką.“

14 *punktas* – „Vartotojas, manantis, kad finansų rinkos dalyvis pažeidė jo sutartinių arba susijusių santykių teises ar teisėtus interesus, ir ketinantis dėl kilusio ginčo nagrinėjimo kreiptis į Lietuvos banką, prieš kreipdamasis į Lietuvos banką privalo raštu kreiptis į finansų rinkos dalyvį, nurodydamas ginčo aplinkybes ir savo reikalavimą.“

25 *punktas* – „Laikoma, kad ginčas nagrinėtinas Lietuvos banke, jeigu yra visos šios sąlygos: [...]; 25.7. ginčas nėra nagrinėjamas (išnagrinėtas) Lietuvos banke arba teisme; [...].“

26 *punktas* – „Jeigu yra aplinkybių, dėl kurių ginčas nenagrinėtinas, Lietuvos bankas apie tai motyvuotai informuoja vartotoją, primindamas apie galimybę dėl ginčo nagrinėjimo kreiptis į teismą arba kitą kompetentingą instituciją.“

47 *punktas* – „Lietuvos banko sprendimas yra rekomendacinis. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka.“

7.2.2. Lietuvos banko valdybos 2014 m. gegužės 8 d. nutarimu Nr. 03-76 patvirtintose *Asmenų prašymų, skundų, pranešimų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo Lietuvos banke taisyklėse* reglamentuojama:

9 *punktas* – „Prašymai gali būti teikiami: 9.1. žodžiu: 9.1.1. telefonais: [...]; 9.3. elektroniniu būdu: 9.3.1. siunčiant elektroninio pašto adresais: [...].“

35 *punktas* – „Prašymai, skundai ir pranešimai turi būti išnagrinėti per 20 darbo dienų nuo jų gavimo Lietuvos banke dienos. [...].“

51 *punktas* – „Atsakymai į prašymus, skundus ir pranešimus rengiami atsižvelgiant į jų turinį, t. y. teisės aktų nustatyta tvarka pateikiama prašoma informacija, prašomo dokumento kopija, nuorašas, argumentuotai atsakoma į asmens klausimus, motyvuotai išdėstoma Lietuvos banko pozicija dėl asmens keliamų klausimų ar kt. [...].“

Teismų praktika

8. Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas 1999-12-21 nutarime „Dėl Lietuvos Respublikos teismų įstatymo 14, 25(1), 26, 30, 33, 34, 36, 40, 51, 56, 58, 59, 66, 69, 69(1) ir 73 straipsnių atitikimo Lietuvos Respublikos Konstitucijai“ yra konstatavęs, kad „[...] pagal Konstituciją teismai – savarankiška ir nepriklausoma valdžia. Ši konstitucinė nuostata reiškia, kad teisėjas neprivalo jokiai valstybės institucijai ar pareigūnams pasiaiškinti dėl savo nagrinėjamų bylų, [...]. Teisėjo sprendimus proceso įstatymuose nustatyta tvarka gali peržiūrėti ir pakeisti ar panaikinti tik aukštesnės pakopos teismas. [...]“

Tyrimo išvados

9. Atsižvelgus į šio tyrimo metu nustatytas aplinkybes (pažymos 1–6 punktai), į teisinį reglamentavimą, nurodytą pažymos 7 punkte, ir į Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo praktiką, nurodytą pažymos 8 punkte, konstatuotina:

9.1. pareiškėjas su skundu kreipėsi į Seimo kontrolierių dėl Banko pareigūnų veiksmų (neveikimo), atsisakant nagrinėti Lietuvos Respublikos konkurencijos tarybos 2015-05-19 raštu Nr. (5.4.-36)6V-1146 Bankui persiūtą pareiškėjo skundą ir įvertinti A AB Lietuvos skyriaus darbuotojų galimai padarytus pažeidimus.

9.2. Dėl pareiškėjo skunde nurodytų aplinkybių Seimo kontrolierius kreipėsi į Banką.

10. Tyrimo metu nustatyta, jog pareiškėjas **2015-05-13** prašymu kreipėsi į Lietuvos Respublikos konkurencijos tarybą (toliau vadinama – ir Konkurencijos taryba), nurodydamas, jog **2008-08-08** su A pasirašė būsto kreditavimo sutartį Nr. BK 08/08/I6/SV (toliau vadinama – ir Kreditavimo sutartis), taip pat pažymėdamas, jog „*esminį [...] pasirinkimą imti būsto paskolą iš A lėmė lai, kad A reklamavo mažiausias metines palūkanas-maržą, kuri yra taikoma visam paskolos laikotarpiui ir negali būti keičiama jokių atveju*“ (pažymos 4.4.3 punktas) ir „*patikėjęs tuo metu skleidžiama reklama ir A „padorumu“ pasirinkau šį banką. [...], prabėgus septyniems metams, supratau, kad tapau apgaulingos reklamos auka*“ (pažymos 4.4.4 punktas). Savo kreipimesi pareiškėjas taip pat nurodė, kad **2011-09-29** su A pasirašė papildomą susitarimą Nr. BKP 11/09/159D prie Kreditavimo sutarties (toliau vadinama – ir Papildomas susitarimas), pagal kurio specialiosios dalies 2.9.1 punkte įtvirtintą nuostatą, metinė palūkanų norma (marža) „*padidinama nuo 0.60% iki 0.90 %.*“ (pažymos 4.4.5 punktas), atkreipdamas dėmesį į tai, jog „[...] apie maržos padidinimą [sužinojo] tik [...] pradėjus detaliam analizuoti visas įmokas, užskaitas, palūkanas, permokas, grąžinimus ir kitus vykdomosios bylos dokumentus, sutartis [...]“ (pažymos 4.4.6 punktas).

Pareiškėjas savo 2015-05-13 kreipimesi Konkurencijos tarybos prašė pagal savo kompetenciją išnagrinėti jo prašymą ir pateikti išvadą, „[...] ar A nepažeidė konkurencijos ir klaidinančios reklamos įstatymų“ bei „[...] ar sąžiningai konkuravo kitų bankų atžvilgiu, tokia reklama viliodamas klientus, o vėliau pakeisdamas sąlygas [...]“ (pažymos 4.4.7 punktas). Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, minėtame pareiškėjo **2015-05-13** kreipimesi, adresuotame Konkurencijos tarybai, Seimo kontrolieriaus nuomone, iš esmės keliami du probleminiai aspektai:

1) dėl A veiksmų, galimai pažeidžiančių sąžiningą konkurenciją, viešojoje erdvėje pateikiant klaidinančią reklamą;

2) dėl A darbuotojų veiksmų, keičiant su pareiškėju pasirašytos kreditavimo sutarties sąlygas (pasirašant Papildomą susitarimą, kuriuo galimai apgaulės būdu buvo atliktas maržos padidinimas).

Tyrimo metu taip pat nustatyta, jog Konkurencijos taryba, atsižvelgdama į gautą pareiškėjo 2015-05-13 kreipimąsi, 2015-05-19 raštu Nr. (5.4.-36)6V-1146, adresuotu Bankui ir pareiškėjui, informavo apie tai, jog, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo 23

straipsnio 4 dalimi, reglamentuojančia, kad *jeigu viešojo administravimo subjektas neturi įgaliojimų priimti administracinės procedūros sprendimą dėl skunde išdėstyto klausimo, jis ne vėliau kaip per 5 darbo dienas perduoda skundą viešojo administravimo subjektui, kuris turi reikiamus įgaliojimus, ir apie tai praneša asmeniui*, bei Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 8 straipsnio 2 dalies 3 punktu, numatančiu, jog *Bankas ne teismo tvarka nagrinėja vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčus*, minėtą **pareiškėjo 2015-05-13 kreipimąsi persiunčia nagrinėti Bankui** (pažymos 4.5.6 punktas).

11. Konstitucijos 46 straipsnyje įtvirtinta nuostata, reglamentuojanti, jog ***valstybė gina vartotojo interesus***. Remiantis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 22 straipsnio 1 dalies 2 punktu, viena iš vartotojų ir pardavėjų, paslaugų teikėjų ginčus vartotojų ginčų sprendimo ne teisme tvarka nagrinėjančių institucijų yra Bankas (Lietuvos banko įstatymo numatytais atvejais ir tvarka). Seimo kontrolierius pažymi, jog teisės aktai nustato skirtingą teisinį reglamentavimą Bankui (jo funkcijoms) ir kitiems bankams, tokiu būdu išskirdami ypatingą Banko paskirtį ir pobūdį. **Vienas esminių skiriamųjų Banko bruožų – buvimas priešišiurine ir nebuvimas komercinio ar specializuoto banko kreditavimo sutarties ir jo santykių ginčiuose su fiziniu asmeniu prasme subjektu**. Atitinkamai, skiriasi ir bankų tikslai bei funkcijos. Skundžiamosios institucijos tikslų bei funkcijų tiesioginį pagrindą sudaro jos priešišiurinis (subordinacinis) santykis su prižiūrimais bankais, o ne su konkrečiais fiziniais bei juridiniais asmenimis, kuriems teikiamos kreditavimo paslaugos. Pastaruosiuose (konkrečiuose) santykiuose su fiziniais bei juridiniais asmenimis yra komerciniai ir specializuoti bankai. Tai matyti iš skirtingo teisinio reglamentavimo - įstatymų, t. y. minėto Lietuvos banko įstatymo, kuriame nustatyta, kad ***pagrindinis Lietuvos banko tikslas – palaikyti kainų stabilumą*** (Lietuvos banko įstatymo 7 straipsnio 1 dalis), ir Bankų įstatymo, kurio paskirtis – reglamentuoti Lietuvos komercinių bankų ir specializuotų bankų bei užsienio bankų, veikiančių Lietuvos Respublikoje, taip pat jų padalinių steigimo, licencijavimo, veiklos, pabaigos ir pertvarkymo bei priešišiūros tvarką, kad bankų sistema būtų stabili, patikima, efektyvi ir saugi (Bankų įstatymo 1 straipsnio 1 dalis).

Kaip reglamentuojama Lietuvos banko įstatymo 8 straipsnio 2 dalies 2 ir 3 punktuose, ***Bankas atlieka finansų rinkos priešišiūrą, taip pat ne teismo tvarka nagrinėja vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčus***. Remiantis to paties teisės akto 8 straipsnio 4 dalimi, Bankas, atlikdamas savo funkcijas ir vykdydamas veiklą, dalyvauja palaikant visos finansų sistemos stabilumą ir patikimumą ir pagal savo kompetenciją imasi atitinkamų priemonių. Prižiūrimi finansų rinkos dalyviai yra bankai, užsienio valstybių bankų filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje ir kt. (Lietuvos banko įstatymo 42 straipsnio 1 dalis). Atitinkamai, Bankas, prižiūrėdamas, kaip prižiūrimi finansų rinkos dalyviai laikosi finansų rinką reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatytų reikalavimų, atlieka bankų, užsienio valstybių bankų filialų, įsteigtų Lietuvos Respublikoje, Centrinės kredito unijos, kredito unijų priešišiūrą ir kitas Lietuvos Respublikos bankų įstatymo, Lietuvos Respublikos centrinės kredito unijos įstatymo ir Lietuvos Respublikos kredito unijų įstatymo Lietuvos bankui priskirtas funkcijas (Lietuvos banko įstatymo 42 straipsnio 2 dalies 1 punktas).

12. Remiantis Lietuvos banko įstatymo 47 straipsnio 1 dalyje įtvirtintomis nuostatomis, ***Bankas nagrinėja vartotojų ginčus*** su draudimo, finansinių paslaugų ir (arba) papildomų investicinių paslaugų teikėjais, kylančius iš finansinių ir (arba) papildomų investicinių paslaugų teikimo, taip pat iš draudimo paslaugų sutarties ar susijusių su ja, jeigu tokiai sutarčiai yra taikytina Lietuvos Respublikos teisė. Vartotojas, manantis, kad finansų rinkos dalyvis pažeidė jo teises ar teisėtus interesus, atsirandančius iš sutarčių ar su jais susijusių santykių, turi teisę kreiptis į teismą arba į vartojimo ginčus ne teismo tvarka nagrinėjančią instituciją – Banką (Lietuvos banko įstatymo 47 straipsnio 3 dalis). Vartotojas, manantis, jog finansų rinkos dalyvis pažeidė jo teises ar teisėtus interesus, atsirandančius iš sutarčių ar su jais susijusių santykių, ir ketinantis dėl kilusio ginčo

nagrinėjimo kreiptis į Banką, prieš kreipdamasis į Banką privalo raštu kreiptis į finansų rinkos dalyvį, nurodydamas ginčo aplinkybes ir savo reikalavimą (Lietuvos banko įstatymo 47 straipsnio 4 dalis).

Šiame kontekste taip pat tikslinga pažymėti, jog teisinius santykius, kylančius iš vartojimo sutarčių bei su jomis susijusių paslaugų teikimo, reglamentuoja civilinės teisės normos, o ginčus, kylančius iš civilinių teisinių santykių, atitinkamai, nagrinėja bendrosios kompetencijos teismai. Bankui yra suteiktos ikiteisminio civilinių ginčų, kylančių tarp vartotojų ir finansų rinkos dalyvių, nagrinėjimo funkcijos. Bankas, kaip viena iš ginčus tarp vartotojų ir paslaugų teikėjų (finansų rinkos dalyvių) nagrinėjanti institucija, dėl konkretaus ginčo priima tik rekomendacinio pobūdžio sprendimus. Taigi, ***Bankas minėtus ginčus nagrinėja ne Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatyme nustatyta tvarka, o specialia tvarka, kuri yra įtvirtinta Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo, Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo ir kitų teisės aktų nuostatose.*** Šiuo atveju atkreiptinas dėmesys į Viešojo administravimo įstatymo 41 straipsnyje įtvirtintą teisės normą, kuria nustatyta, kad šio įstatymo trečiojo skirsnio nuostatos Valstybės kontrolei, Seimo kontrolieriams, Vyriausybės atstovams apskrityse, kitiems viešojo administravimo subjektams, atliekantiems funkcijas pagal atskiruose įstatymuose ar kituose teisės aktuose nustatytą tvarką, taikomos tiek, kiek jų veiklos priimant sprendimus dėl prašymų ar skundų nenustato jų veiklą reglamentuojantys įstatymai ar kiti teisės aktai. Todėl laikytina, kad, nagrinėdamas minėtus ginčus ir priimdamas sprendimus (sprendžiančius ginčą iš esmės, taip pat ir procedūrinius) dėl šių ginčų, ***Bankas funkcijų viešojo administravimo srityje neatlieka.***

13. Tyrimo metu nustatyta, jog Bankas, 2015-05-19 gavęs Konkurencijos tarybos persiūtą pareiškėjo 2015-05-13 kreipimąsi dėl A AB Lietuvos skyriaus veiksmų, galimai pažeidžiančių pareiškėjo teises, **2015-05-29** raštu Nr. S 2015/(21.14-2101)-12-2408 informavo pareiškėją apie tai, jog, vadovaudamasis Lietuvos banko įstatymo redakcijos, galiojusios iki 2016-01-01, 47 straipsnio 7 dalies 1 punkto ir 4 punkto nuostatomis, reglamentuojančiomis, kad Bankas atsisako nagrinėti vartotojo ginčą su finansų rinkos dalyviu arba nutraukia ginčo nagrinėjimą, jeigu jis neįgaliotas priimti sprendimo dėl vartotojo kreipimesi nurodyto reikalavimo ir jeigu ginčas yra nagrinėjamas (išnagrinėtas) Banke ar teisme, ir atsižvelgdamas į tai, jog pareiškėjo ir A ginčas šiuo metu yra nagrinėjamas teisme, priėmė sprendimą atsisakyti nagrinėti pareiškėjo 2015-05-13 skundą (pažymos 6 punktas).

Tyrimo metu išnagrinėjus ir įvertinus surinktą informaciją, darytina išvada, jog ***Banko pareigūnų veiksmai (neveikimas), susiję su atsisakymu nagrinėti Konkurencijos tarybos 2015-05-19 raštu Nr. (5.4.-36)6V-1146 Bankui persiūtą pareiškėjo kreipimąsi ir įvertinti A AB Lietuvos skyriaus darbuotojų galimai padarytus pažeidimus, skundo tyrimo atveju laikytini buvę tinkamais, kadangi:***

14. ***Dėl pareiškėjo 2015-05-13 kreipimesi nurodytų probleminių aspektų, sietinų su A darbuotojų veiksmais, keičiant su pareiškėju pasirašytos kreditavimo sutarties sąlygas (pasirašant Papildomą susitarimą, kuriuo galimai apgaulės būdu buvo atliktas maržos padidinimas):***

14.1. visų pirma pažymėtina, kad minėtas 2015-05-29 Banko sprendimas, kuriuo buvo atsisakyta nagrinėti pareiškėjo (vartotojo) ginčą Lietuvos banko įstatymo 47 straipsnio 7 dalies 1 ir 4 punkte nurodytais pagrindais, taip pat priklauso vartotojų ginčų ikiteisminio nagrinėjimo sričiai ir nėra administracinės procedūros dalis (sprendimas), taigi Viešojo administravimo įstatymo nuostatos, sietinos su administracinės procedūros reglamentavimu, netaikytinos. Šiuo atveju aktualios Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų nagrinėjimo tvarkos aprašo redakcijos, galiojusios iki 2015-12-31 (toliau vadinama – Aprašas), nuostatos.

14.2. remiantis Aprašo 1 punktu, šis teisės aktas nustatė civilinių ginčų, kylančių tarp vartotojų ir finansų rinkos dalyvių, nurodytą Lietuvos banko įstatymo 47 straipsnio 1 dalyje,

nagrinėjimo Banke tvarką. Viena iš būtinų sąlygų, kuria remiantis, ginčas būtų nagrinėtinas Banke, buvo ta, jog ginčas nėra nagrinėjamas (išnagrinėtas) Banke arba teisme (Aprašo 25.7 punktą). Jeigu yra aplinkybių, dėl kurių ginčas nenagrinėtinas, remiantis tuometinės Aprašo redakcijos 26 punktu, Bankas apie tai turėjo motyvuotai informuoti vartotoją, primindamas apie galimybę dėl ginčo nagrinėjimo kreiptis į teismą arba kitą kompetentingą instituciją.

14.3. Remiantis tyrimo metu Seimo kontrolieriui pateikta informacija, pareiškėjas (ieškovas) 2014-10-28 patikslintu ieškiniu „*Dėl kreditavimo sutarties nutraukimo pripažinimo negaliojančiu su prašymu dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo*“ kreipėsi į Vilniaus miesto apylinkės teismą, kuriuo, be kita ko, prašo teismo „**pripažinti neteisėtu ir negaliojančiu [...] kreditavimo sutarties [...] nutraukimą**“ (pažymos 4.1.7 punktą). Įvertinus minėto 2014-10-28 ieškinio turinį (dalyką), darytina išvada, jog teisme yra nagrinėjamas iš sutartinių teisinių santykių kilęs ginčas dėl kreditavimo sutarties nutraukimo pagrįstumo, t. y. ginčas dėl kreditavimo sutarties, kurios sudėtine dalimi laikytinas ir Papildomas susitarimas (pareiškėjo ginčijamas kreditavimo sutarties pakeitimas) nutraukimo. Seimo kontrolieriaus nuomone, teismas, sprenddamas tarp pareiškėjo ir A kilusį ginčą dėl kreditavimo sutarties nutraukimo ir vertindamas kreditavimo sutarties nutraukimo teisėtumą bei pagrįstumą, neatsiejamai turės įvertinti ir su tuo susijusias aplinkybes, t. y. kreditavimo sutarties pakeitimus (**įtraukiant ir Papildomą susitarimą, kuriuo buvo atliktas maržos padidinimas**). Pareiškėjo nurodomi su maržos padidiniu sietini nusiskundimai, keičiant kreditavimo sutartį, kuri šiuo metu yra nutraukta ir dėl kurios nutraukimo pagrįstumo teisme nagrinėjama byla, yra tiesiogiai susiję su kreditavimo sutarties nutraukimo pagrįstumo vertinimu.

14.4. Remiantis Civilinio kodekso 1.91 straipsnio 1 dalimi, dėl apgaulės sudarytas sandoris gali būti teismo tvarka pripažintas negaliojančiu pagal nukentėjusiojo ieškinį. Atsižvelgiant į tai, bei atkreipiant dėmesį į pareiškėjo 2015-05-13 kreipimesi, adresuotame Konkurencijos tarybai, nurodytas aplinkybes, jog A darbuotojai galimai apgaulės būdu atliko kreditavimo sutarties pakeitimą (pažymos 4.4.6 punktą), pritartina Banko nuomonei, jog kreditavimo sutarties pakeitimo, t. y. Papildomo susitarimo, sudaryto tarp pareiškėjo ir A, pripažinimas negaliojančiu galėjo būti (gali būti) sprendžiamas teisme pagal pareiškėjo ieškinį, kadangi tokio klausimo nagrinėjimas yra teismo prerogatyva, ir kilusio ginčo šiuo aspektu nagrinėjimas (aplinkybių, sietinų su galimai apgaulės būdu sudarytu sandoriu, vertinimas) nepatenka į Lietuvos banko įstatymo 47 straipsnyje nurodytą Lietuvos banko kompetencijai priskirtą sritį.

14.5. Civilinio kodekso 6.189 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad teisėtai sudaryta ir galiojanti sutartis jos šalims turi įstatymo galią. Pažymėtina, jog pareiškėjas, pasirašydamas Papildomą susitarimą, išreiškė savo valią. Atkreiptinas dėmesys, jog pareiškėjas gali teismui nurodyti (papildydamas ieškinį) visus argumentus (A darbuotojų nesąžiningumas, informacijos nuslėpimas, nesąžininga reklama ir pan.), kurie, jo manymu, parodo, kad Papildomas susitarimas buvo sudarytas neteisėtai, pažeidė pareiškėjo interesus ir (ar) tam tikras teisės aktų nuostatas. Atitinkamai, teismas, nusprendęs dėl Papildomo susitarimo sudarymo ir galios pareiškėjo atžvilgiu, galės spręsti, ar į jį atsižvelgti vertinant kreditavimo sutarties (su Papildomu susitarimu arba be jo) nutraukimo pagrįstumą.

Atsižvelgiant į tai, Seimo kontrolieriaus nuomone, dėl visų A veiksmų, susijusių su kreditavimo sutarties nutraukimu, turėtų pasisakyti būtent šį ginčą nagrinėjantis teismas.

15. *Dėl pareiškėjo 2015-05-13 kreipimesi nurodytų probleminių aspektų, sietinų su A darbuotojų veiksmais, galimai pažeidžiančiais sąžiningą konkurenciją, viešojoje erdvėje pateikiant klaidinančią reklamą:*

15.1. Konkurencijos įstatymo 4 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta nuostata, reglamentuojanti pareigą Viešojo administravimo subjektams, įgyvendinantiems pavestus uždavinius, susijusius su ūkinės veiklos reguliavimu Lietuvos Respublikoje, užtikrinti sąžiningos konkurencijos laisvę.

Remiantis to paties teisės akto 15 straipsnio 1 dalies 7 punktu, ūkio subjektams draudžiama atlikti bet kuriuos veiksmus, prieštaraujančius ūkinės veiklos sąžiningai praktikai ir geriems papročiams, kai tokie veiksmai gali pakenkti kito ūkio subjekto galimybėms konkuruoti, įtraukiant ir **reklamos, kuri pagal Lietuvos Respublikos įstatymus laikoma klaidinančia ar neleistina lyginamąją reklama, naudojimą**. Atitinkamai, Reklamos įstatymo 5 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta nuostata, pagal kurią draudžiama naudoti klaidinančią reklamą. Kai sprendžiama, ar reklama yra klaidinanti, atsižvelgiama į jos teisingumo, išsamumo ir pateikimo kriterijus (Reklamos įstatymo 5 straipsnio 2 dalis).

15.2. Seimo kontrolierius, tyrimo metu atlikęs aktualių teisės aktų analizę ir įvertinęs teisės aktų nuostatas, reglamentuojančias Banko funkcijas, daro išvadą, jog ***pareiškėjo 2015-05-13 prašyme suformuluotas reikalavimas pateikti išvadą, ar A nepažeidė konkurenciją ir klaidinančią reklamą reglamentuojančių nuostatų, nėra priskirtinas Banko kompetencijai***. Atkreiptinas dėmesys į tai, jog, remiantis Reklamos įstatymo 19 straipsnio 1 dalies 2 punktu, Konkurencijos taryba pagal kompetenciją atlieka šiame įstatyme nustatytų reikalavimų įgyvendinimo priežiūrą (dėl Reklamos įstatymo 5 ir 6 straipsnių nuostatų) ir Konkurencijos taryba yra atsakinga už Reglamento (EB) Nr. 2006/2004 taikymą, kiek tai susiję su Konkurencijos tarybos funkcijomis prižiūrint, ar reklama nėra klaidinanti, ir lyginamąją reklamą (Reklamos įstatymo 19 straipsnio 2 dalis). Konkurencijos įstatymo 16 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad Konkurencijos taryba tiria nesąžiningos konkurencijos veiksmus tik tais atvejais, jeigu šie veiksmai pažeidžia daugelio ūkio subjektų ar vartotojų interesus. Konkurencijos taryba už šiuos veiksmus taiko įstatymų nustatytas sankcijas.

15.3. Teisės gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų įstatymo 13 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad jeigu ***dalis*** prašomos informacijos yra toje įstaigoje, į kurią kreipėsi pareiškėjas, ir ją galima pateikti atskirai nuo visos prašomos informacijos, įstaiga informaciją pateikia šio įstatymo nustatyta tvarka, o dėl kitos informacijos dalies šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka persiunčia pareiškėjo prašymą įstaigai, kuri ją turi. Atsižvelgiant į minėtas teisės normas bei įvertinus pareiškėjo 2015-05-13 kreipimosi, adresuoto Konkurencijos tarybai, ***turinį, tyrimo metu Seimo kontrolieriui kilo abejonių, ar Konkurencijos taryba pagrįstai nepateikė pareiškėjui dalies informacijos (paaiškinimų) dėl jo prašyme nurodytų aplinkybių, o būtent - dėl A veiksmų, galimai pažeidžiančių sąžiningą konkurenciją, viešojoje erdvėje pateikiant klaidinančią reklamą***. Šiuo atveju tikslinga pažymėti, jog pareiškėjas savo 2015-05-13 kreipimesi Konkurencijos tarybos neprašė spręsti jo ginčo su A. Tyrimo metu Seimo kontrolieriui kilo abejonių, ar A veiksmai, sietini su reklamos viešojoje erdvėje pateikimu, nepažeidė ne tik pareiškėjo, ***tačiau ir kitų vartotojų***, sudariusių kreditavimo sutartis su minėtu banku, interesų. Remiantis tyrimo metu surinkta informacija, Vilniaus miesto apylinkės teismui pateikto ieškinio dalykas, Seimo kontrolieriaus nuomone, neapima nurodytų aplinkybių dėl A veiksmų sąžiningos konkurencijos reklamos srityje, dėl to tikslinga, jog Konkurencijos taryba įvertintų pareiškėjo 2015-05-13 kreipimesi nurodytas aplinkybes ir pateiktą motyvuotą išvadą dėl tikslingumo atlikti tyrimą dėl A veiksmų, galimai pažeidusių sąžiningą konkurenciją, viešojoje erdvėje pateikus galimai klaidinančią reklamą.

16. Apibendrinus pirmiau nurodytas išvadas, konstatuotina, kad Bankas iš esmės pagrįstai atsisakė nagrinėti pareiškėjo 2015-05-13 kreipimąsi dėl A darbuotojų galimai padarytų pažeidimų, ir pareiškėjo skundas dėl Banko pareigūnų veiksmų (neveikimo), atsisakant nagrinėti Konkurencijos tarybos 2015-05-19 raštu Nr. (5.4.-36)6V-1146 Bankui persiustą pareiškėjo skundą ir įvertinti A AB Lietuvos skyriaus darbuotojų galimai padarytus pažeidimus, yra atmestinas.

17. Papildomai atkreiptinas dėmesys į tai, jog Asmenų prašymų, skundų, pranešimų nagrinėjimo ir asmenų aptarnavimo Lietuvos banke taisyklių (toliau vadinama – Taisyklės) 9 punkte nurodyta, kad prašymai, be kita ko, gali būti teikiami žodžiu (pavyzdžiui, telefonais (pažymos 9.1.1

punktas), taip pat elektroniniu būdu (pavyzdžiui, siunčiant elektroninio pašto adresais (9.3.1 punktas). Remiantis Taisyklių 35 punktu, prašymai, skundai ir pranešimai turi būti išnagrinėti per 20 darbo dienų nuo jų gavimo Banke dienos. Kaip reglamentuojama to paties teisės akto 51 punkte, atsakymai į prašymus, skundus ir pranešimus rengiami atsižvelgiant į jų turinį, t. y. teisės aktų nustatyta tvarka pateikiama prašoma informacija, prašomo dokumento kopija, nuorašas, argumentuotai atsakoma į asmens klausimus, motyvuotai išdėstoma Banko pozicija dėl asmens keliamų klausimų ar kt.

Remiantis tyrimo metu surinkta informacija, buvo nustatyta, kad pareiškėjas **2015-05-29** el. paštu ir telefonu bei pakartotinai **2015-06-02** el. paštu kreipėsi į Banką, nurodydamas, kad nesutinka su Banko 2015-05-29 raštu Nr. S 2015/(21.14-2101)-12-2408 pateiktu atsakymu. Atsižvelgdamas į gautus pareiškėjo 2015-05-29 bei 2015-06-02 kreipimusis, Bankas iš esmės *tinkamai*, t. y. nepažeisdamas Teisės gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1, 2 bei 3 punktuose įtvirtintų *informacijos išsamumo* principo, reiškiančio, kad pareiškėjui turi būti pateikta visa pagal teisės aktus teiktina jo prašymo turinį atitinkanti informacija, *tikslumo* principo, reiškiančio, jog pareiškėjui teikiama informacija turi atitikti įstaigos disponuojamą informaciją, taip pat *teisėtumo* principo, reiškiančio, kad įstaigos veiksmai teikiant informaciją grindžiami šiuo ir kitais įstatymais ar kitais teisės aktais, ir *laiku*, t. y. nepažeisdamas Taisyklių 35 punkte įtvirtinto 20 darbo dienų termino, 2015-06-03 raštu Nr. S 2015/(21.14-2101)-12-2494 pateikė pareiškėjui atsakymą (pažymos 6.17 punktas).

III. SEIMO KONTROLIERIAUS SPRENDIMAS

18. Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstatymo 22 straipsnio 1 dalies 2 punktu, Seimo kontrolierius nusprendžia:

pareiškėjo X skundą dėl Lietuvos banko pareigūnų veiksmų (neveikimo), atsisakant nagrinėti Lietuvos Respublikos konkurencijos tarybos 2015-05-19 raštu Nr. (5.4.-36)6V-1146 Lietuvos bankui persiūstą pareiškėjo skundą ir įvertinti A AB Lietuvos skyriaus darbuotojų galimai padarytus pažeidimus, atmesti.

IV. SEIMO KONTROLIERIAUS REKOMENDACIJA

19. Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Seimo kontrolierių įstatymo 19 straipsnio 1 dalies 6 punktu, Seimo kontrolierius *Lietuvos Respublikos konkurencijos tarybai* rekomenduoja:

atsižvelgiant į šioje pažymoje konstatuotas aplinkybes (pažymos 15 punktas), pagal kompetenciją įvertinti pareiškėjo X 2015-05-13 kreipimesi nurodytas aplinkybes bei pateikti motyvuotą išvadą dėl tikslingumo atlikti tyrimą dėl A AB Lietuvos skyriaus veiksmų, galimai pažeidusių sąžiningą konkurenciją, viešojoje erdvėje pateikus galimai klaidinančią reklamą.

Apie rekomendacijos nagrinėjimo rezultatus prašytume informuoti Seimo kontrolierių ir pareiškėją iki **2016-03-31**.

Seimo kontrolierius

Augustinas Normantas